ఇప్పుడు తెలిసింది

కె.కె. రఘునందన

"నీకేంరా బాబూ! ఆఫీసైపోయింది కదా!ఎంచక్కా యింటికెళ్ళి పెళ్లాంతో కబుర్లు చెబుతూ కూర్చుంటావు! నన్ను చూడింకా బ్రహ్మచారిగాడ్ని రూంకి పోయి వంట వండుకోవాలింకా' గోడ గడియారం అయిదు గంటలు కొట్టడంతో నే ఫైల్స్ మూసేసి బయట కొచ్చాక నాతో అన్నాడు సూర్యారావు

పోనీ! నువ్వు పెళ్లి చేసుకుని ఆఫీసైపోయిని దగ్గర్నుంచీ పెళ్లాంతో కబుర్లు చెప్పకూడదూ! అన్నాను హాస్యంగా

అలా యిద్దరం మాట్లాడుకుంటూ బొంకుల దిబ్బ దగ్గిర టీ త్రాగాం

పది నిముషాల తర్వాత వస్తానని చెప్పి యింటికి దారి తీసాను

ఔను! సూర్యారావు అన్నదాంట్లో అర్థం లేకపోలేదు సాధారణంగా పెళ్లయిన క్రొత్తలో త్వరగా చేరాలని తన కోసం పెళ్లాం ఎదురుచూస్తుంటే - తను పట్టుకెళ్లిన మల్లెపూలు తురమాలని తరువాత తీరిగ్గాతీపి వూసులాడాలని ఇంకెన్నో కోరిక లుంటాయి

కానీ, నాకే సరదాలు లేకపోవటాన్కి కారణం రాజ్యం

రాజ్యం అందంగా ఉండదు. నలుపు పైగా ఎత్తు పళ్ళు అమెతో ఎక్కువసేపు మాట్లాడ్డానికి ఎవరూ యిష్టపడరు

అటువంటి అనాకారిని పెళ్లి చేసుకోవటం నిజంగా నా దురదృష్టం నా నుదుటివ్రాత అలా వ్రాసి ఉంది మరి

రాజ్యం నల్లగావున్నా నేను చేసుకోక తప్పింది కాదు కారణం అమె నా మేనమామ కూతురు

పుట్టగానే నాపెళ్లాం అనుకున్నార్ట

అదేం ఛాందసమో గాని - ఇవతలివారి అభిప్రాయాలు తెలుసుకోకుండా అపరిపక్వమైన వయస్సులో పెండ్లిళ్ళు నిర్ణయించటం పూర్వికుల మూర్ఖత్వానికి మచ్చుతునక

మొదట ససేమిరా చేసుకోనన్నాను "రాజ్యం నా కోడలు కాకపోతే ఉరేసుకు ఛస్తాను అని బెదిరించి మరీ తాళి కట్టించింది అమ్మ

ఓ అందమైన అమ్మాయి వెంటపడి ప్రేమించి చూడగా బీచిలంట తిరిగి . సినిమాలకెళ్లి అనక పెళ్లి చేసుకోవాలన్న నాకోరిక. కలగానే మిగిలిపోయింది

గతం ఆలోచిస్తూ యిల్లు చేరాను.

గుమ్మంలో నే నిలుచుంది రాజ్యం ఎత్తైన పళ్లతో నవ్వుతూంది

చూపులు మరల్చాను అసహనంగా

దెయ్యంలా నా కోసం నిలబడ్డం ఎందుకూ! కసిరాను

'బావా! ఈరోజు మినర్వాలో దసరా బుల్లోడు వచ్చిందట వెళ్దాం రా బావా! ఆశగా అడిగింది రాజ్యం

'నీతో సినిమా ఒక్కటే తక్కువైపోయింది ఇప్పటికే నలుగురిలో తలెత్తుకోలేక పోతున్నాను ఏదో పెద్దల మాటని కొట్టేయలేక నిన్ను కట్టుకున్నాను కాని నిన్ను పట్టుకుని ఊళ్లేలడానికి కాదు చిరాగ్గాచెప్పాను

రాజ్యం ముఖం దించుకుని లోపలికి వెళ్లిపోయింది

రెండు నిముషాల తర్వాత బోర్నవిటా తెచ్చింది

అసంతృప్తిగానే త్రాగాను

నేనింట్లో ఉంటానన్న మాటేగాని ఉన్న ఆక్షణంలో నే ఎంత విసుగ్గా గడపుతాను

చీ! జీవితం అంటే యింత చేదుగా . క్షణం క్షణం నిర్వీర్యంగా . నిర్లిప్తంగా ఉదాసీనంగా గడపవలసి వస్తుందనుకోలేదు

మృదు మధురమైన కలల్ని వాస్తవం చేసుకుని ముచ్చట్లన్నీ తృప్తిగా తీర్చుకోవాలని ఆవగింజంత ఆవేదనకి కూడా తావివ్వకూడదన్న నా తపన ఆశలు వ్యర్థమైపోయాయి

పుస్తకం తీసానన్నమాటేగాని . దృష్టి నిలవటంలేదు అక్షరాలు అలుక్కుపోయినట్లు అగుపిస్తున్నాయి

"బావా! ఏం అలా ఉన్నావు? ఒంట్లో బాగులేదా! తలనొప్పా! అమృతాంజనం తెచ్చి రాసేదా' అని నా వైపు చూస్తూ బాధగా అడిగింది

సీసా తేవడానికి వెళ్లబోయింది

ఇదిగో నువ్వేం రాయనక్కర్లేదు కాని ఒక్క క్షణం మనశ్శాంతిగా ఉండనీ నన్ను! నా ఎదురుగా అలా దిష్టిబొమ్మలా నిలబడక లోపల పనులేమైనా వుంటే చూసుకో... అశాంతిగా అన్నాను

రాజ్యం వెళ్లిపోయింది

పెద్దవాళ్ల మూర్ఖత్వాలకీ చాదస్తాలకీ బలైపోయేది మావంటి వారో

అనుక్షణం అయిష్టతనీ.. ఏహ్యతనీ ప్రదర్శించటం కన్నా - మధురానందాలకి తావెక్కడుంటుంది

నా మనస్సు అల్లిబిల్లిగా అయిపోయింది.

బయట కెళ్దామని మొహం కడుక్కుని బయలు దేరాను

నడుస్తున్నాను

ఆలోచిస్తున్నాను

సిగిరెట్ కొని వెల్గించాను

ఒరే! ప్రభాకరం!' పిలుపు విని తల త్రిప్పాను

స్కూటరుమీద కూర్చుని అల్లంత దూరానుంచి చేయి గాల్లో ఊపుతూ -పిలుస్తున్నాడు

వాడు చేతన్య

వాడ్ని సమీపించాను

'ఏంరా! చాలా కాలానికి కనిపించావు!గుంటూరులో వుండేవాడివి కదూ!ఎప్పుడొచ్చావిక్కడికి? అని ప్రశ్నిస్తూనే వాడిని నా చేతిలోకి తీసుకుని మెత్తగా నొక్కేను

"ఔను గుంటూరులో స్టేట్ బ్యాంకులో పని చేసేవాణ్ణి విద్యల నగరం కదా యిది గురజాడ వారి ఊరిది. అదిభట్ల నారాయణదాసుగారి పేరు ప్రఖ్యాతులు పరిమళించిన ప్రదేశమిది. నా కీ విజయనగరం అంటే ఎప్పటినుంచో సర్దా ఉంది అందుకే ట్రాన్స్‌ఫర్ చేయించుకున్నాను' అని విపులంగా చెప్పాడు చైతన్య

నవ్వి- పోన్లే మంచిపని చేసావు ప్రస్తుతం ఏ వీధిలో ఉంటున్నావు?" అడిగాను

"కోట్ల మాదప్పవారి వీధిలో ఉంటున్నాను. ఒరే పెళ్లి కెలాగూ ఎగవేసావు కాని యింటికి రా మాశ్రీమతిని చూపిస్తాను టీ త్రాగి వెళ్దూ గాని ' అని నిష్ఠూరం ఆడుతూనే స్కూటర్‌మీ దెక్కించాడు

* * * *

"వీడు ప్రభాకరం నా స్నేహితుడు మేమిద్దరం కస్పా స్కూల్లో పదిదాకా చదివాం రచయిత కూడా" అని తన శ్రీమతికి నన్ను పరిచయం చేసాడు చైతన్య

అప్పుడే ఆమె పేరు దీపికని తెలిసింది

ఆమెను చూస్తుంటే రెప్ప వాల్చాలని కూడా లేదు

అప్సరసలా అద్భుత సౌందర్యంతో మిసమిసలాడే యవ్వన బిగితో అజంతా బొమ్మల్లే ఉందామె చదువుతో పాటు అందం కూడా తోడవటం గొప్పేననిపించింది

టీ యిచ్చినపుడు కూడా - పరాయి వాడి భార్యని అదే పనిగా చూట్టం సభ్యత కాదని తెలిసినా చూడాలనే అనిపించింది నాకు

ఎర్రటి పట్టు చీరలో ఎంతో బాగుంది

టీ త్రాగి వెళ్ళబోతూంటే "భోజనంచేసి వెళ్ళుగాని ఉండు" అన్నాడు.

తప్పింది కాదు

వాడి శ్రీమతి చేతి వడ్డనతో సంతృప్తిగా తిన్నాను

"వస్తా మరీ" అరగంట దాటాక వెళ్ళడానికి లేచాను.

"అప్పుడప్పుడు కలుస్తూండు!" చెప్పాడు వాడు

బయట కొచ్చిన మరుక్షణం చైతన్యమీద నా కసూయ ఏర్పడింది చైతన్య చాలా అదృష్టవంతుడు

అందాలరాశిని అర్ధాంగిగా పొందటానికి ఎన్ని జన్మలెత్తాలో .. అనుభవించటానికేనా యోగం ఉండాలి

అది నాకు లేదనే విచారం నన్ను నిలువునా నిరుత్సాహ పరచింది

నాకూ చైతన్యకి నక్కకి - నాగలోకానికీ ఉన్నంత వ్యత్యాసం నాకనిపించింది

చీ తారుపోత పోసినట్లుండే రాజ్యంకి వజ్రంలా అణువణువూ మెరిసిపోయే సుందర శిల్పంలాంటి దీపికకీ పరమాణువుకీ - పర్వతానికీ వుండే తేడా!!

అరె . ఆలోచనలో పడి వాడింట్లో కళ్ళ జోడు వదిలేసి వచ్చేసానే!

వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళాను

తలుపు వేసేసి ఉంది

పిలుద్దామనుకున్నాను

కాని యింతలో దీపిక గొంతు పెద్దగా వినిపిస్తూంది

'నేనేం పని మనిషి ననుకున్నారా! గొప్ప కుటుంబంలోంచి వచ్చిన దాన్ని ఏనాడూ పనీ పాట చేసి ఎరుగను ఏదో పొందికగా మనిద్దరికీ వండుకోవటం వరకే పరిమితం నా పని అంతే తప్ప - అడ్డమైన వాళ్ళని అతిథులుగా పిలవటం . నాచేత వంటలక్కలా వండించటమూనా? నావల్ల కాదు బాబూ!.. ఇదిగో స్పష్టంగా చెబుతున్నా వినండి ఈ రోజు నుంచి ఎవర్ని విందులకీ వినోదాలకీ పిలవడానికి వీల్లేదు!' అని కోపంగా

వాదిస్తూంది దీపిక

'సారీ! దీపీ! ఈసారికి తప్పయిపోయింది నన్ను క్షమించు'" ప్రాధేయపడుతున్నాడు చైతన్య

అంతే! తలుపు గుద్దటాన్కి మనస్కరించలేదు

వెను తిరిగాను

రోడ్డుపైపడి మరల ఆలోచనలో పడ్డాను

ఎంతో అందంగా ఉండే దీపిక మనస్సు యింతటి అసహ్యకరమైందా!

స్నేహితుల్ని ఆదరించడాన్ని ఏవగించుకునే ఆమె సంస్కారం ఏపాటిదో బోధపడిపోయింది నాకు

ఇందాకా - యిదే రోడ్డుపై - చైతన్య ఎంతో అదృష్టవంతుడని, అందమైన అర్ధాంగిని జీవితాంతం అనుభవించే భాగ్యం పొందగలిగాడని - అనుకున్నాను

కాని అందులో ఎంత అవివేకం వుందో యిప్పుడు నా హృదయానికి తోస్తుంది

సంస్కారంలేని సౌందర్యం తావిలేని పూవు లాంటిది

ఇంతకాలం అందాన్ని శారీరకంగానే పరిగణించే నా మనోనేత్రం ఈక్షణమే విచ్చుకుంది

గాఢ సుషుప్తిలో వున్న నన్ను వెన్ను తట్టి లేపింది

ఔను'' రాజ్యం నల్లగా కురూపే!

కాని - నేనెంత విసుక్కున్నా అసహ్యించుకున్నా చిదరించుకున్నా నాకేం

ఇప్పుడు తెలిసింది

కావాలోనని ప్రతి నిమిషం కనిపెట్టుకుని నేనెప్పుడొస్తానోనని నిరీక్షిస్తూ నేనేమన్నా కూడా మదిలో పెట్టుకోకుండా ఉండే రాజ్యం ఎంతటి ఉన్నతురాలు? సంస్కారవంతురాలు?

ఛీ! నేనే కుసంస్కారిని

నాకు వివేకం విచక్షణం లేవు.

నా అడుగులు గబ గబ పడుతున్నాయి

వాచీ చూసాను

ఎనిమిదిన్నరైంది

అయ్యో! ఈపాటికి రాజ్యం నా కోసం ఎదురుచూస్తుంటుంది ఆత్రంగాయిల్లు చేరాను

ఎదురుగా నిలుచో లేదు రాజ్యం

ఇంటికి తాళం వేసి ఉంది

రాజ్యంను యిప్పుడు చూడాలనిపిస్తుంది

గుండెల్లో చెప్పలేని అలజడి

ఇంతకాలం ఏదో తప్పు చేసిన భావం

మళ్ళీ వీధిలోకి వెళ్ళబోతుంటే వాకిట్లోనే రాజ్యం ఎదురైంది

రాజ్యం!'" ఇంట్లోకి అడుగు పెట్టీ పెట్టగానే నా బాహువుల్తో చుట్టేసాను గట్టిగా

బావా! నిన్న రాత్రి నీమీద ఏదో పీడ కల వచ్చింది అందుకే ఆంజనేయస్వామి గుడిలో - నీ పేరుమీద పూజ చేయించాను అడక్కుండా వెళ్ళినందుకు క్షమించు అని క్షమించమన్నట్టు చూసింది

ఆ క్షణంలో రాజ్యం నా కళ్ళకు అత్యంత అందంగా కనిపించింది

"లేదు రాజ్యం! నువ్వే నన్ను క్షమించాలి యింతకాలం నిన్ను అనవసరంగా బాధ పెట్టాను నిన్ను అర్థం చేసుకోలేకపోయేను ఇక నుంచి నువ్వే నా దేవతవి' అని స్పష్టంగా నిండుగా హృదయ పూర్వకంగా నేను పలికేసరికి - ఆశ్చర్యంగానూ, ఆనందంగానూ కళ్ళార్పకుండా చూస్తూండిపోయింది

నా అర్ధాంగి రాజ్యం నా వైపు'' □

కృత్రిమ సృష్టి

పుట్టగొడుగులను కృత్రిమ వాతావరణంలో సృష్టించే పద్ధతిని పశ్చిమ జర్మని శాస్త్రవేత్తలు రూపొందించారు ఒక పొడుపైన ప్లాస్టిక్ గొట్టాన్ని తీసుకొని దానిని గడ్డితో నింపుతారు దీనిలోనికి పుట్టగొడుగుల జన్యుకణాలను ఎక్కిస్తారు తగినంత వేడిని కలుగజేస్తే, పుట్టగొడుగులు ఇందులో నుంచి పుట్టుకొస్తాయి ఈ పద్ధతిలో శీతాకాలంలో కూడా పుట్టగొడుగులను సృష్టించవచ్చు ఈ రకంగా కృత్రిమ సృష్టి చేసే కేంద్రాలను సస్యగృహాలు అని అంటారు ఇటీవల న్యూరింబర్గ్‌లో జరిగిన ఒక ప్రదర్శనలో దీనిని ప్రదర్శించారు

(గ్లోబల్)

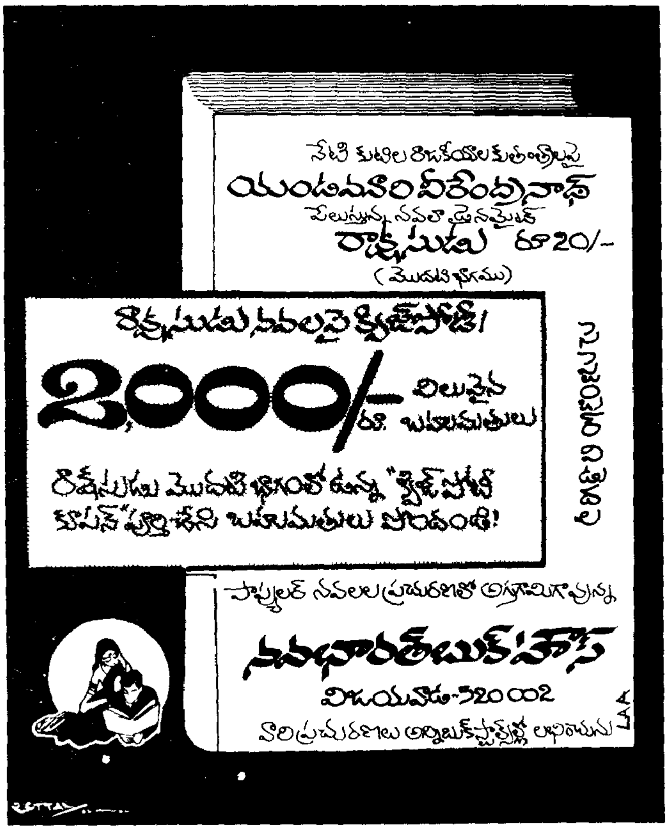

కార్టూనిస్టులకు సూచనలు!

★ కార్టూన్‌లను మంచి డ్రాయింగు కాగితంమీద ఇండియన్ యింకుతో గీసి పంపాలి.

★ ప్రతీ కార్టూన్ వెనుక కార్టూనిస్టు పేరు, చిరునామా ఉండాలి.

★ వ్యంగ్య చిత్రాలు ప్రస్ఫుటంగా సాధ్యమైనంతవరకూ వాటిపై 'వ్యాఖ్య' చదవటానికి ముందే నవ్వించేవిగా అర్థవంతంగా వుండాలి!

★ వ్యాఖ్య **చిన్నదిగా, క్లుప్తంగా** వుండాలి. అక్షరాలు కుదురుగా మొదటిసారి చదివినప్పుడే అర్థం అవ్వాలి! కార్టూన్ **మీదే** పేరూ, వూరూ అన్నీ రాస్తే అవి తిరస్కరింపబడే అవకాశాలుంటాయి.

★ సొంత చిరునామాగల తపాలా బిళ్లలు అంటించిన కవరుగల కార్టూన్‌లను త్రిప్పి పంపడం జరుగుతుంది. దారిలో పోయేవాటికి మా బాధ్యత లేదు.

★ ఎన్నుకొన్న కార్టూన్‌లలో అన్నీగాక కొన్ని మాత్రమే ఒక్కోసారి వేసుకోడం జరుగుతుంది. పరిశీలనకు ఐదారు వారాలు పట్టవచ్చు.

★ పండుగల కార్టూన్‌లు — బాగా ముందుగా వాటి కవరుమీద ఆ "ప్రత్యేక" సందర్భాన్ని పేర్కొంటూ పంపడం అవసరం.

★ రంగుల కార్టూన్‌లు, పెన్సిలు బొమ్మలు, తెల్లకాగితంమీద వేసిన బొమ్మలు పంపవద్దని మనవి.

★ మా కార్యాలయానికి స్వయంగా వచ్చి కార్టూన్‌లు అందజేసేవారు కూడా స్వంత చిరునామాగల స్టాంపులతికించిన కవరు జతచేయాలి. కాపీ కార్టూన్‌లు పంపరాదు.

సం॥